

IJA # 2581

ספר כתר מלכות

Sefer Keter Malkhut

Joseph Ḥayyim ben Elijah al-Ḥakam

Jerusalem

מסכת
בבא מציעא
פרק
ג' ע"ב
בבא מציעא
פרק
ג' ע"ב
CAP. 3

מסכת
בבא מציעא
פרק
ג' ע"ב
בבא מציעא
פרק
ג' ע"ב
בבא מציעא
פרק
ג' ע"ב

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد٢١
visible fragment from bookbinding

ספר
 קודם לזה לא ידעו כל עם על נביא דגדודי דמשיח
 כתר מלכות

אומרים אותו בשני ימים של ראש השנה.
 וביום הכפורים. וביום הושענא רבא
 בהתלהבות וכונה גדולה.

מלך לצד עגאה ימלך המאור הגדול הגאון
 האדיר המקובל האלקי כל רז לא אנים ליה וכל
 סתום לא עממוהו כי מלאך ד' צבאות הוא

כמזהר"ר יוסף היים שלימ"א
 בכמהר"ר אליהו בכמהר"ר משה היים זצ"ל
 מושג בנבורתו ער עובי בבל רבתי ואנפיה,
 ואור תורתו שואף זורח בכל ערי הודו ופרס
 וערכסתאן העי"א

פעי"ק ירושלם תוכב"א

Isaac Refael
 Bevilias

פועל לעלמיה שמרדכי רפאל
 בבילביא טעיה
 קודם לזה לא ידעו כל עם על נביא דגדודי דמשיח
 כתר מלכות

כתר מלכות

בהנ"ו ליקבה"ו

אוֹחִיָּה לְאֵל (חסד דעתיק) אֶחָדָה פָּנָיו (פנים
דא"א המאירים אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד)
אֲשֶׁר־הָיָה מִכְּנֹו (ח"ב) מַעֲנֵה לְשׁוֹן (דהשפיע מדעת
דא"א לחג"ת דיליה ומשם לזו"ן) אֲשֶׁר בְּקֹהֵל עֵם
(ח"ג) אֲשִׁיר עֵוֹז (תפארת) אֲבִיעָה רִנָּנוֹת (ישפיע
דגו"ה) בְּעַד מַפְעָלָיו (שיתאחדו יסוד ומלכות) לְאָדָם
מַעֲרָכֵי רַב וּמִי מַעֲנֵה לְשׁוֹן:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

- י'סוד ה'יסודות ו'עֲלֵת ה'עֲלֹת:
- י'חיד ה'מיוחד ו'סַבַּת ה'סַבּוֹת:
- י'חיד הוא ו'הַאֲצִיל ה'נִאֲצָלִים:
- י'חיד הוא ו'בְּרָא ה'נִבְרָאִים:
- י'חיד הוא ו'יִצַר ה'יִצּוּרִים:
- י'חיד הוא ו'עָשָׂה ה'נַעֲשִׂים:

מִי יִגִּיעַ לְהַשִּׁיג אֶחָד מֵאֲדָף אֶלְפֵי אֲדָפִים
וְרַבֵּי רַבְבוֹת גּוֹדֵל מַעֲלֹת וְרוֹם הַסֵּתֵר
סִתְרֵי מַעֲשֵׂיךָ. וּמִי יוֹכֵל לְדַעַת אֶחָד מֵאֲדָף

(א)

אלפי

כתר מלכות

ב

אֶלְפֵי אֲדָפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת סוֹד גּוֹדֵל
יִצִירוֹתֶיךָ: וּמִי יוֹכֵל לְהַבִּין אֶחָד מֵאֲדָף אֶלְפֵי
אֲדָפִים וְרוֹב רַבֵּי רַבְבוֹת סִתְרֵי צְפוֹנוֹת
בְּרִיאֹתֶיךָ: וּמִי יִחְשׁוֹב לְהַחֲבִים וּדְהַשְׁבִּיר
קִצַּת מִן הַקִּצַּת וְחֵלֶק מִן הַחֵלֶק שֶׁל אֲדָף
אֶלְפֵי אֲדָפִים וְרוֹב רַבֵּי רַבְבוֹת נִסְפָרוֹת
נִאֲצָלֶיךָ: אֲשֶׁר הֵאֲצִלְתָּ עוֹלָמוֹת וּסְפִירוֹת
רְבוֹת. אֲדָפִים וְרַבְבוֹת:

מִי יוֹכֵל לְדַעַת וּדְהַבִּינָה. גּוֹדֵל וְעוֹצֵם
אֲצִירוֹת שְׁבִאֲצִילוֹת הָרֵאשׁוֹנָה. הוּא
הַעוֹלָם הָרֵאשׁוֹן הַעֲלִיּוֹן. הוּא הַנּוֹרָא הַנִּסְתָּר
וְנִעְלָם מִכָּל רְעִיּוֹן. אֲשֶׁר בְּמָקוֹם אֶחָד שָׁבוּ
שְׁדֵשָׁה עָשָׂר אֲדָף רְבוֹא עוֹלָמוֹת: גַּם מִזֶּה
הַמָּקוֹם מִתְפַּשֵּׁט אוֹרְךָ מִמּוֹם אוֹר אֶחָד
לְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים רְבוֹא עוֹלָמוֹת: גַּם
מֵעוֹלָם הַהוּא יוֹצֵאִין אוֹרוֹת מְצוּחָצְחוֹת
וְנוֹרָאוֹת: זְפוֹת בְּהִירוֹת וְנִפְדָּאוֹת. מִסְפָּרָם
אֲדָף אֲדָפִים רְבוֹא וְשִׁבְעַת אֲדָפִים וְחֲמִשׁ
מֵאוֹת: וְכָל אוֹר וְאוֹר מֵאֵל הָאוֹרוֹת הַזִּכְּרִים
וּמְזוּמָּקִים. נִחְלַק לְאַרְבַּע מֵאוֹת וְעָשָׂר

חלקים

הַקָּיִים. וְכֵן חֵלֶק מֵאֵלֹהֵי הַחֲלָקִים הַמְּאֹרֹת
הַרְמוֹת. מֵאִיר לְאַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשֶׂר עוֹלָמוֹת.
אֲשֶׁר כָּלָם נְנוּזוֹת וּסְתוּמוֹת וְנִעְלָמוֹת. וְעוֹד
יֵשׁ יֵישׁ כְּמִה אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת עוֹלָמוֹת
נִשְׁנָבוֹת וְרַבּוֹת. אֲשֶׁר אֵין הִפָּה יִכּוֹל לְסַפְּרָם
וְגַם לֹא לְפַרְשָׁם וּלְבִאָרָם. וְאֵין הֵלֵב יִכּוֹל
לְהִבִּין בְּעִמּוּדָתוֹ וְסִדְרָו. וּבְצִבּוּיָו וּבְתוֹאָרוֹ.
וְאֵין הָאוּזוֹן יִכּוֹלָה לְשִׁמוּעַ בְּעִנּוּלָו וּבְרַבּוּעָו.
וְעוֹמְקוֹ וְרוּמָו. וְאַרְכָּו וּרְחָבָו :

ח"ס עיין באדרס נשא דף קכ"ח בד"ה בגולגלתא יתבין תליסר וכו' ועוד שס תאלא בגולגלתא דרישא תליין וכו' ע"ש.

מִי יִכְבֵּל לְדַעַת אֲמָרֵי בִינָה. סוּד קוֹ הַמְּדָה
הָעֲלִיּוֹנָה. הַקָּשֶׁר הָרֵאשׁוֹן הַשְּׂוֹרִים בּוֹ
שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים עוֹלָמוֹת. וְעוֹד יֵישׁ אֲרָף
עוֹלָמוֹת. בֵּין עוֹלָם וְעוֹלָם. וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
מִכָּלָם. אֲרָבּוֹ אֲרָף אֲמוֹת וְחֲמִשׁ זָרְתוֹת.
וְאֲרָךְ כָּל זָרְת שְׁשִׁים רַבּוֹא עוֹלָמוֹת. וְכֵן
עוֹלָם וְעוֹלָם כְּלוֹל מֵאַרְבַּע אֲלֵפִים עוֹלָמוֹת.
וְאִם כֵּךְ הוּא שִׁיעוֹר הַזָּרְתוֹת כְּמִה הוּא
מִסְפַּר הָאֲמוֹת. אֵין הִפָּה יִכּוֹלָה לְסַפְּרָו וְאֵין
הָאוּזוֹן יִכּוֹלָה לְשִׁמוּעַ :

הַקָּשֶׁר הַזֶּה אֲרָבּוֹ שְׁלֹשָׁה אֲלֵפִים אֲמוֹת
וְחֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת שְׁלִימוֹת. וּרְחָבּוֹ
שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים אֲמוֹת. מִן הַקָּשֶׁר הַזֶּה מֵתְחִיל
לְהִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְּדָה. מִי יִכְבֵּל לְשַׁעַר מְדָתוֹ
וּלְהַגִּידָהּ. קוֹ זֶה מוֹדֵד אֲרָף שֶׁהוּא טַבַּעַת
אֶחָד. וְאֲרָף שֶׁהוּא טַבַּעַת אֶחָד לְהִתְאַחֵד
אֶחָד בְּאֶחָד. וְאֵלֹהֵי הַטַּבַּעוֹת הֵם שְׁנֵי מֵאוֹת
אֲרָף עוֹלָמוֹת. וּבֵין טַבַּעַת וְטַבַּעַת חֲמִשׁ
מֵאוֹת עוֹלָמוֹת. מִי יִכְבֵּל לְהִבִּין פְּרֻטוֹת
הַקָּשֶׁר הַזֶּה וְנִיגְדוֹ. וּמִי יִכְבֵּל לְעִמּוּד עַד
מְדָתוֹ וְסוּדוֹ. וּמִי יִכְבֵּל לְהִבִּין הַדְּבָרִים שֶׁ
הַמְּדוֹת וְהַשִּׁיעוּרִים. אֲשֶׁר הִמָּה אֲמוּרִים.
בְּשָׂאֵר הַקָּשָׁרִים. וּמִי יִכְבֵּל לְשַׁעַר וּלְסַפּוֹר
פְּרֻטִיָּהִם וּפְרֻטֵי פְּרֻטִיָּהִם. וּמִי יִכְבֵּל לְעִמּוּד
עַד סוּדוֹתֵיהֶם : ח"ס עיין ז' ח"פ' ואלסמן בקו סמדה ע"ש.

הֵן אֲמַת בְּדַבְרֵי קַבְּלָתֵינוּ. אֲנַחְנוּ נִכְלוֹל
בְּפִינוּ. אֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת הִידוּעִים
בְּשִׁמוֹתָם. וְהֵם עוֹלָם הָאֲצִילוֹת רֵאשִׁיתָם.
וְעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה אַחֲרֵיתָם. אֵךְ מִי יִכְבֵּל לְסַפְּרָו

ולמנות פרטותם. ומי יוכל לחשוב בהם.
לדעת כמה אלפים ורבות עולמות יש
בכל עולם מהם. ומי יוכל להבין כל מה
שיש בתוכם. ומי יוכל לשער עומקן ורומן
ורחבן וארכן:

מה רבו מעשיה ה' אליהנו. גם אם נביט
במחשבותינו. עד עולם העשיה אשר
עשית אותו. ולא נביט בכלו אלא רק עד
מקצתו. נמצא גודל מעשיה ה' צבאות.
נפלאות ונוראות. הלא חכמים הגידו. והמה
במבלתם העידו. מן הארץ ועד לרמיע
מהלך חמש מאות שנה. ועביו של רמיע
מהלך חמש מאות שנה. ושבעה רמיעים
הם. ומהלך חמש מאות שנה יש בין כל
אחד ואחד מהם. ומהלך חמש מאות שנה
יש בעובי של כל אחד מהם. וחיות
הקדש במעלה מהם. וכנגד כלן הוא
שיעור רגליהם. וכנגד כלן הוא שיעור
מסוליהם. וכנגד כלם הוא שיעור שוקיהם
וכנגד כלן שיעור ארכובותיהם. וכנגד כלן

הוא שיעור גופיהם. וכנגד כלן שיעור
צואריהם. וכנגד כלן שיעור ראשיהם.
וכנגד כלן שיעור קרניהם. וכסא הכבוד
הוא למעלה מהם. ורגלי הכסא כנגד הכל
ושיעור הכסא כנגד הכל ולמעלה מן הכל
שוכן אתה מלך א חי ונקים ומושל בכל.
ובידך פח וגבורה ובידך גדל ולחום לכל.
קרוב אתה לכל קוראיך. ושומע בדחישת
בריותיך. האדם מדבר על לבו רק שפתיו
נעות בניבו. וקולו לא ישמע בדחישתו.
ואתה תשמע תפלתו. ותאזין בקשתו:

ה' אלחי אתה ארוממך אודה שמך כי
עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן
מה ימר מסדה אשר האצלת שנים ושלישים
נתיבות פליאות חכמה. ואלה שמותם

- הנתיב הראשון נקרא שכל מופלא.
- הנתיב השני נקרא שכל מזהיר.
- הנתיב השלישי נקרא שכל מקדש.
- הנתיב הרביעי נקרא שכל קבוע.
- הנתיב החמישי נקרא שכל נשרש.

הנתיב הששי נקרא שכל שפע נבדר.
הנתיב השביעי נקרא שכל נסתר.
הנתיב השמיני נקרא שכל שלם.
הנתיב התשיעי נקרא שכל טהור.
הנתיב העשירי נקרא שכל מתנוצץ.
הנתיב אחד עשר נקרא שכל מצוחצח.
הנתיב שנים עשר נקרא שכל בהיר.
הנתיב שלשה עשר נקרא שכל מנהיג
האחרות.

הנתיב ארבעה עשר נקרא שכל מאיר.
הנתיב חמשה עשר נקרא שכל מעמיד.
הנתיב ששה עשר נקרא שכל נצחי.
הנתיב שבעה עשר נקרא שכל ההרגיש.
הנתיב שמונה עשר נקרא שכל בית
השפע.
הנתיב תשעה עשר נקרא שכל סוד
הפעולות הרוחניות בלם.
הנתיב העשרים נקרא שכל הרצון.
הנתיב אחד ועשרים נקרא שכל החפץ
המבוקש.

הנתיב שנים ועשרים נקרא שכל הנאמן.
הנתיב שלשה ועשרים נקרא שכל קים.
הנתיב ארבעה ועשרים נקרא שכל המיוזני.
הנתיב חמשה ועשרים נקרא שכל נסיוני.
הנתיב ששה ועשרים נקרא שכל מחדש.
הנתיב שבעה ועשרים נקרא שכל מורגש.
הנתיב שמונה ועשרים נקרא שכל מוטבע.
הנתיב תשעה ועשרים נקרא שכל מוגשם.
הנתיב השלשים נקרא שכל ברלי.
הנתיב אחד ושלשים נקרא שכל תמיד.
הנתיב שנים ושלשים נקרא שכל נעבד.

שלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה
חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל.
ארהים חיים ומלך עולם. אה שדי חנון
וברחום. רם ונשא. שוכן עד. מרום וקדוש
שמו. וברא את עולמו. בשלשה ספרים.
בספר וספר ספור. (פי' לשון ספירה)

עשר ספירות בקימה במספר עשר אצבעות
חמש כנגד חמש. וברית יחיד מכונן

כתר מלכות

בְּאִמְצַע. בְּמִלַּת לְשׁוֹן. וּבְמִלַּת הַמַּעוֹר :

(הלמ"ד של מלת לשון היא דגוסה לשון דיבור. והלמ"ד של מילת מעור כרפית לשון מילה) :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. עֵשֶׁר וְלֹא תִשַׁע.
עֵשֶׁר וְלֹא אַחַת עֲשָׂרָה. הֵבֵן בְּחֻכְמָה
וְהִכֵּם בְּבִינָה. בְּחוּן בָּהֶם וַחֲקוֹר מֵהֶם.
וְהֵעִמֵּד דָּבָר עַל בּוֹרֵיו. וְהֵשֵׁב יוֹצֵר עַל
מְכוּנּוֹ :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. מִדָּתָן עֵשֶׁר שְׂאִין
לָהֶם סוּף. עוֹמָה רֵאשִׁית. עוֹמָה
אַחֲרִית. עוֹמָק טוֹב וְעוֹמָה רָע. עוֹמָה רוּם
וְעוֹמָה תַּחַת. עוֹמָה מִזְרַח וְעוֹמָק מַעֲרָב.
עוֹמָה צָפוֹן וְעוֹמָה דָרוּם. אָדוֹן יָחִיד. אֵל
מִדָּד נֶאֱמָן. מוֹשֵׁל בְּכָלֶם מִמַּעוֹן הַדְּשׁוּ עַד
עַד־י עַד :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. צִפְיִיתָן בְּמִרְאֵה
הַבְּזָמָה. וְתַכְלִיתָן אֵין לָהֶם מִזֵּי. דְּבָרוּ
בְּהֵן בְּרָצוּא וְנִשְׁוֹב. וְלִמְאִמְרוּ פִסּוּפָה יְרֵהוּפוּ.
וְלִפְנֵי כִסְאוֹ הֵם מוֹשֵׁתַחֲוִים :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. נְטוּיִן סוּפּוֹ בְּתַחֲלָתָן

כשלחבת

כתר מלכות

ו

בְּשֵׁלֶהֶבֶת קְשׁוּרָה בְּנִחְלָתָה. שְׂאִדוֹן
יָחִיד וְאֵין לוֹ שְׁנֵי. וְלִפְנֵי אַחֵר מָה אַתָּה
סוּפֵר :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. בְּלוּם פִּיךָ מִלְּדָבָר.
וְלִבְךָ מִלְּהֲרָרָה. וְאִם רֵץ לִבְךָ שׁוֹב
לְמָקוֹם. שְׁלִבְךָ נֶאֱמָר רָצוּא וְנִשׁוֹב :

עֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּלִימָה. אַחַת רוּחַ אֱלֹהִים
חַיִּים. בְּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ שְׂמוֹ שֶׁךְ חַי
הָעוֹלָמִים. קוֹל וְרוּחַ וְדַבָּר. זְהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
שְׁתֵּים רוּחַ מְרוּחַ. חֶקֶק וְחֻצַּב בְּהַ עֲשָׂרִים
וּשְׁתֵּים אֲוִתִיּוֹת וְעוֹד שְׁלֹשׁ אֲמוֹת
וְשִׁבְעָה כְּפוֹלֹת. וּשְׁנַיִם עֲשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת
וְרוּחַ אַחַת בְּהֵן :

שְׁלֹשׁ מִים מְרוּחַ. חֶקֶק וְחֻצַּב בְּהֵן תַּהוּ
וּבַהוּ. רֶפֶשׁ וְטִישׁ חֶקֶקֶן כְּעֵין עֲרוּגָה.
הַצִּיבּוֹן כְּמִין חוֹמָה. סְבִיבּוֹן כְּמִין מַעֲזִיבָה :
אַרְבַּע אֵשׁ מִמִּים. חֶקֶק וְחֻצַּב בְּהַ כִּסָּא
הַקְּבוֹד. שְׂרָפִים וְאוּפָנִים. וְחִיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ. וּמְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת. וּמְשַׁלְּשֵׁתָן יָסֵד

מעונו

כתר מלכות

מענינו. שגאמר עשה מדאכיו רוחות
משרתיו איש להט:

חמש שלש אותיות מן הפשוטות חתם
רוח בעד שרש. וקבען בשמו הגדול
יה"ו. וחתם בהם שש קצוות. ופנה למעקה
והתמו ביה"ו:

שש חתם תחת. ופנה למטה. והתמו ביה"ה:
שבע חתם מזרח. ופנה לפניו. והתמו בתו"י:
שמונה חתם מערב. ופנה לאחוריו. והתמו
בהי"ו:

תשע חתם דרום. ופנה לימינו. והתמו ביה"ה:
עשר חתם צפון. ופנה לשמאלו. והתמו
בוה"י:

אלו עשר ספירות בלימה. אחת רוח אלהים
חיים. ורוח מרות. ומים מרות. ואש
ממים. ורום מעלה. ותחת מזרח ומערב
צפון ודרום: (ס' ילרס פ"ה)

רבות עשית אתה יי אלהי נפלאותיך
ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך

כתר מלכות

אגודה ואגודה עצמו מספר. מה רבו
מעשיך יי כדם בחכמה עשית מלאה הארץ
הנגדה. וצדקתך אלהים עד מרום אשר
עשית גדולות אלהים מי כמוך:

מה רבו מעשיך יי בעשותך השמים מאש
וממים. ואלה שמותם. וזה סדרם
במעלתם. הרמיע העליון על כלנה נקרא
ערבות. והוא פולל כתר חכמה בינה.
והשני הוא חסד ונקרא מבון. והשלישי
הוא הנקרא מעון והוא גבורה. והרביעי
הוא תפארת וזבול נקרא. והמישי נקרא
שחקים והוא נצח והוד. שהם באחד
חשובים ומזקקים. והששי הוא יסוד ורקיע
נקרא. והשביעי הוא וילון והוא סוד
העטרה:

מה גדלו מעשיך יי העצומים והרבים
אשר קבעת ברמיע הששי כל
הגלגלים והכוכבים. גלגל העליון נקרא
גלגל השכר שהוא הרקיע העצמו. והשני
נקרא גלגל המסוק שהוא היומי. כי זה

הַגְּלָגֶל הַעֲצוּם וְרַב. הוּא מִמִּיךְ בְּכָל יוֹם
מִמְּזוּרָח לְמַעְרָב. וְהַשְּׁלִישִׁי רַב הַמְּעֵרוֹת
וְהוּא הַנִּקְרָא גִלְגַּל הַמְּזוּלוֹת וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם.
בְּסֵדֶר הַתְּחִלָּקוֹתֵם. וְהוּא שְׁשֵׁה מִשְׁמוֹתֵם.
טָהָה. שׁוֹר. תְּאוּמִים. סְרָטָן. אֲרִיָּה. בְּתוֹדָה.
הֵם מְזוּלוֹת הַצְּפוּנִיִּים. וּמֵאֲזוּנִים. עִמְרָב.
קֶשֶׁת. גְּדִי. דְּלִי. דְּגִים. הֵם מְזוּלוֹת
הַדְּרוֹמִיִּים. וְתַחַת גִּלְגַּל הַמְּזוּלוֹת יֵשׁ שִׁבְעָה
גְּזֵלִים. יַמְרִים וּמְעָלִים. וְשִׁבְעַת בּוֹכְבֵי
לֶכֶת נִקְרְאוּם. מִפְּנֵי כִי עַל סְבִיבוֹתֵם הֵם
הוֹלְכִים וּבָאִים. וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם. שִׁבְתָּאִי
צֶדֶק מֵאֲדִים חָמָה נוֹגֵה בּוֹכֵב לְבָנָה. וְהֵם
בְּגִגַּד שִׁבְעָה סְפִירוֹת מִן סְפִירַת הַחֶסֶד עַד
לְסְפִירַת מְלָכוֹת הָאֲחֵרוֹנָה:

מָה רַבּוֹ חֶסְדִּיךָ יְיָ בְּתוֹעֵלַת הָאֲוִיר אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ. לְהַחֲיוֹת בּוֹ אֶת הַחַיִּים אֲשֶׁר
יֵצְרָתָ. כִּי הָאֲוִיר הוּא הַנּוֹרֵם לְבְנֵי אָדָם
אֶת תְּנוּעַת הַדָּם. שְׁבִיעַת נְשִׁימָתֵם אֶת
הָאֲוִיר אֵל קַרְבָּם. אִזּו יִתְרַחֵב לִבָּם. גַּם עוֹד
יִתְקַמֵּץ בְּעַת יֵצִיאָתוֹ. וְיוֹלֵד בְּזֶה אֶת דְּפִקַּ

הַדָּם וְתִנּוּעָתוֹ. וְעוֹד יִהְיֶה מִמֶּנּוּ תוֹעֵלוֹת
גְּדוּלוֹת כַּמָּה וְכַמָּה. עַל בֵּן נוֹדָה לָךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה. וּכְבֹתוֹב
כָּל הַנְּשִׁמָּה תִּתְחַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ אֵל נוֹרָא וְאִזּוֹם אֲשֶׁר
בְּרֵאתָ הַשָּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלַת בַּיּוֹם. וְאֶת
הַיָּרֵחַ וּכּוֹכְבֵים לְמִמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה. וְלֹא
יִשְׁנוּ פְּקֻדָּתְךָ הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר פְּקֻדָּתְךָ עֲלֵיהֶם
בְּחֹה וּזְמַן שְׁנֵתָתָּ דָּהֵם. וְכַמָּה וְכַמָּה טוֹבוֹת
יוֹצֵא מֵהֶם. הַשָּׁמֶשׁ מִבְּשָׁלַת פִּירוֹת הָעֵץ.
וְהַיָּרֵחַ פִּירוֹת הָאֲדָמָה. גַּם עוֹד כַּמָּה פְּעוּלוֹת
טוֹבוֹת נַעֲשִׂים בְּחָמָה. מְזַכֶּכֶת הָאֲוִיר
וּמְחַמֶּמֶת וּפּוֹעֵלַת בְּהַרְבֵּה צְמָחִים. גַּם
מְרַטֶבֶת הָאָרֶץ שְׁמוֹצִיאָה מִמֶּנָּה קִיטוּרִים
לְחַיִּים. גַּם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעוּלוֹת יוֹצֵא מִמֶּנָּה.
וְכֵן כַּמָּה פְּעוּלוֹת טוֹבוֹת יוֹצֵא מִן הַלְּבָבָה.
וְכֵן יוֹצֵא עוֹד פְּעוּלוֹת טוֹבוֹת גַּם מִן הַבּוֹכְבִים
הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים. כִּי בְּרַקִּיעַ שְׁגִים עָשָׂר
מְזוּלוֹת בְּרֵאתָ. וְעַל כָּל מְזוּל וּמְזוּל שְׁלֹשִׁים
חִיל בְּרֵאתָ. וְעַל כָּל חִיד וְחִיד שְׁלֹשִׁים לְגִיוֹז

בְּרֵאָתָהּ. וְעַל כֵּן לְגִזּוֹן וּלְגִזּוֹן שְׁלֹשִׁים רֵהַטוֹן
 בְּרֵאָתָהּ. וְעַל כֵּן רֵהַטוֹן וְרֵהַטוֹן שְׁלֹשִׁים
 קִרְטוֹן בְּרֵאָתָהּ. וְעַל כֵּן קִרְטוֹן וְקִרְטוֹן
 שְׁלֹשִׁים נִסְטָרָא בְּרֵאָתָהּ. וְעַל כֵּן נִסְטָרָא
 וְנִסְטָרָא תְּלוּת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 אֲדָפִי רַבּוּא כּוֹכְבִים. בְּגִיד יְמוֹת הַחֲמָה
 הֵם תְּצוּבִים. יִנְאָמַר עַל יְדֵי יִשְׁעֶיהָ נִבְיָאָה
 שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהֵה
 הַמוֹצִיא בְּמִסְפֵּר צְבָאָם לְכֹלָם בְּשֵׁם יְקָרָא
 מְרוֹב אֲוִנִים וְאֲמוּיָן כַּח אִישׁ לֹא נֶעְדָּר.
 וְנִנְאָמַר עַל יְדֵי דְוִיד עֲבָדָהּ. כִּי אֶרְאֶה
 שְׂמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיהָ יָרַח וְכוֹכְבִים
 אֲשֶׁר כּוֹנְנִת. יִי אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׂמִיךְ
 בְּכֹל הָאָרֶץ:

מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיהָ יִי יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת. מְרוֹם
 וְקְדוּשָׁה. פּוֹעֵל גְּבוּרֹת. עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת.
 בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְּהִלּוֹת. אֲדוֹן
 הַנְּפִלְאוֹת. הַכֹּל יוֹדוּהָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּהָ. הַכֹּל
 יִפְאָרוּהָ. וְהַכֹּל יִהְלְלוּהָ. אַתָּה מֶלֶךְ גֹּאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ. אַתָּה הַפּוֹתֵחַ בְּכֹל יוֹם שְׁעָרֵי

מְזֻרְחָה. וּבוֹמַע חֲלוּנֵי רְקִיעַ. מוֹצִיא תְּמָה
 מִמְּחֹמְמָה וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ. וּמְאִיר
 לְעוֹלָם וּלְיוֹשְׁבָיו אֲשֶׁר בְּרֵאָתָהּ. מַה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיהָ יִי כֹלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית. וּמְחַדָּשׁ
 בְּטוֹבָהּ מַעֲשֵׂה בְּרֵאָשִׁית תְּמִיד בְּכֹל יוֹם.
 וְאַתָּה אֵל אֲדִיר נוֹרָא וְאִיּוֹם מְלָאָה הָאָרֶץ
 הַנִּנְנָה. בְּרֵאָתָהּ הַטָּבַע וְשִׁמְתָה לֹא חוּק וּמוֹשֶׁפֶט
 בְּרֵצוֹנָהּ. וְכִנְרוֹן בִּיד הַחוּצָב בּוּ כֵן הַטָּבַע
 בְּיָדָהּ וְאַתָּה הוּא הַמוֹשֵׁל בְּכֹל אַתָּה
 יִי לְבָרָךְ:

מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיהָ יִי. אֲשֶׁר בְּרֵאָתָהּ בְּרִיּוֹת
 קִמְנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מִסְפָּרִים וּמְנַנִּים.
 גַּם הֵם נֶעְלָמוּ מֵעֵינֵינוּ וְלֹא נוֹכַל לְרְאוֹתָם
 בְּחוֹשְׁנֵנוּ. כִּי לְרוֹב דְּקוֹתָם לֹא תוֹכַל הָעֵין
 לְרְאוֹתָם. אֲשֶׁר כָּל אֶחָד מֵהֶם לֹא יִגִּיעַ
 לְחִלְקָה אֶחָד מַעֲשֵׂרָה רַבִּי רַבּוֹת שֶׁל גְּרַעִין
 חוּל דֵּם אֶחָד. וּכְאֲשֶׁר הִגִּידוּ וְהִעִידוּ
 הַמְּכַנִּים בְּאֵלֵי הָעֵנִינִים. וְעַל כֵּן בְּרִיּוֹת
 הַגְּדוֹלִים וְהַקְּמִנִים אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ מוֹשִׁיעַ
 עֲדֵיהֶם. וְכֹלָם חַיִּים וְקַיָּמִים. עַל אוֹפֵן הַיּוֹתֵר

טוב ויפה להם. ויותר נראית גבורתך
ויכולתך ותגדל גדולתך ותהלתך. אדון
הנפלאות. על בריות הנמצאות. בתוך
האבנים בתוך חלל אשר בקרבם. והאבנים
אשר נמצאו בם שלימות היו. כל אחת
סוגרת ומסגרת עליהם. ואתה ממוכן
שבתך תשגיח להזמין להם מזון ומחייית
נפשם. ועיניך יי משוטטות גם שם להביט
בבריות באלה. אשר בלב האבנים. ואשר
בחשכה חונים. וגם על אשר במעבה
האדמה. אשר פרים ורבים שמה. לתת
לכלם את אכלם בעתו. ואת מזונם בשעתו.
מה גדדה מה עצמה מה רבה השגחתך.
על כל בריותיך. האדם וחייה והבהמה.
העוף והדגה ורמש האדמה. אשר אתה
הוא במדת טובך הגדולה והעצומה.
משגיח בדמדוק עצום בסמירה אחת על
כל אחד ואחד מהם. בפרטות ופרטי
פרטות על כל אבריהם. ועל כל גידיהם
וחושיהם. וברוב רחמך תצמצם השגחתך

למשך ולישך. נפשות גידיהם הפנימיים.
לחוקם ולחקקם ולהעמידם כראוי על
מכונם:

מה רבו מעשיך יי על אחת במה ובמה.
אשר יצרת את האדם בחכמה ובראת
בו נקבים נקבים חלולים חלולים ונתת לו
חמשה בוחות גדולים. והם פח המושך
וכח המחזיק. וכח המעכל. וכח המברר.
וכח הדוחה לחוץ את הפסולת וכח ליחה
אשר תזיק. ואתה המפליא לעשות בטבע
האדם. בהתפשטות הדם. בתוך העורקים
והאברים כפי החלקים והסדרים אשר
יאותו לו לבריאותו. ולמזונו וחיותו. והכל
בהרפכת גויתו. בלתי ידיעתו ובניתו. כי אם
רק בכח השגחתך הנפלאה. אשר שמת
אתו:

מה רבו מעשיך יי אשר בראת פח הדבור.
ועשית כלי המכטא חמושה. שיוצאים
מהם כ"ב אותיות התורה הקדושה.
ובחכמתך הנפלאה חלקת אותם לחלקים

כתר מלכות

הַמִּשְׁחָה. וְהֵם אוֹתִיּוֹת אַהֲחֵעַ יוֹצְאִים מִן
הַגֶּרֶן. וְגִיכ"ה מַחִיךְ. וְדַטְלַנ"ת מִן הַלְשׁוֹן.
וּזְסִשׁר"ץ מִן הַשְּׁנַיִם. וּבּוּמ"ף מִשְׁפָּתַיִם. וְכַד
אֶחָד מִן הַכְּלִים הָאֵלֶּה פּוֹעֵל פְּעֻלָּתוֹ. מִכְּלֵי
צוּרָה לְהַשִּׁים הָאָדָם יְדִיעָתוֹ וּבִינָתוֹ. לְהַגִּיעַ
אֶת תְּנוּעָתוֹ. וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁלֹפְעָמִים
הַדְּבוּר יוֹצֵא מִפִּי הָאָדָם גַּם בְּעֵת שִׁינָתוֹ :
מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. עֲשֵׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין
חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. קָךְ יי
הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה. אֲשֶׁר אַתָּה צֹר צוּרָה
בְּתוֹךְ צוּרָה. אַתָּה צֹר אֶת הָעוֹבֵר בְּמַעֲוֵי
אִשָּׁה פְּתוּחָה וּפִיהָ לְמַטָּה וּמִשְׁתַּמֵּר. וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ חֹחוּמֵר. אַתָּה עֲשִׂיתָנוּ וְאַתָּה יִצְרָתָנוּ
וְאַתָּה שְׁמַרְתָּנוּ בְּבִטָּן אֱמִינוּ. נוֹדָה לְשִׁמְךָ
עַל כָּךְ הַטּוֹבָה. שֶׁבְּרָאתָנוּ מִן הַטִּיפָה מִן
הַכְּרוֹר שָׁבָה. נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
אֶת הָאָדָם מֵעַת יִצְרָתוֹ. עַד בֹּא עֵת לִידָתוֹ.
נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ אֵל אֵיוִם וְעֲרִיוֹן בְּכָד מִשְׁךְ
זְמַן הַחֲרִיוֹן. בְּקִיּוֹם הַיּוֹלֵד וְחִיוָתוֹ. וּבְקִיּוֹם
אֱמוֹ הַנוֹשְׂאָה אוֹתוֹ. גַּם נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ

יחזר

כתר מלכות

יא

יֹחֵר בְּעֵת לִידָתוֹ. לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסִיר
בְּפִתְיֹחַת רַחֵם הַצֹּר. בְּחִסְדְּךָ הָאֵל הַגָּאֵר
מִכָּל צָר. גַּם נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ יי בְּגִדּוֹל
הַיּוֹלֵד וְהַנְּהַנְתּוֹ. מֵעַת לִידָתוֹ וּבִיאָתוֹ לְאֵוִיר
זֶה הָעוֹלָם. עַד אֲשֶׁר יִגְדֵל וַיְהִי נִשְׁלָם.
בְּכָל בּוֹחֹתָיו כְּלָם :

אֲנִי הָאֵל יְחִיד הַמְּיוֹחֵד (סס חסיס). לֹא נִמְצָא
שֵׁם לְמַהוּת יְחִוּדְךָ הַשְּׁלֵם וְהַנּוֹרָא. אֲךְ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִן מְאֹרֶיךָ הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמֶּךָ
הוּא בְּשֵׁם נִקְרָא. כִּי קָרָאתָ לוֹ שֵׁם כְּפִי
גְבוּרָתוֹ וּכְפִי סֵדֵר מְקוֹם עֲמִידָתוֹ. צְבֹאוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים לְפָנֶיךָ הֵם עוֹמְדִים לְעַבְדְּ אֶת
עַבְדְּתֶם. וּבְגְבוּרָה חֹזְמָה הֵם עוֹבְדִים. כָּל
כְּרוֹבִים וְשָׂרֵפֵי קִדְשׁ וְאוֹפָנִים. כְּלָם בְּיַחֲוֹד
שִׁמְךָ וְעוֹצֵם מִמִּשְׁלַתְּךָ הֵם מְרַנְּנִים. אֵלֶּי
מַעֲרִיצִים וְאֵלֶּי מִקְדִּישִׁים. לְכַבּוֹד הוֹד יִמְר
מַלְכוּתְךָ. מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים הֵם מַחֲנוֹתֶיךָ.
כְּלָם מְהוֹרִים עֲשִׂים רְצוֹנְךָ. פָּנֵי אִשׁ פְּנִיחֵם.
וְגוֹבֵה לָהֶם וַיִּרְאֶה לָהֶם. וּכְלָם מִלְמַטָּה
לְמַעַרְהָ. פּוֹנִים אֵל מְקוֹם כְּבוֹדְךָ בְּרַעְדָה

וגילה

וּגְיָלָהּ. בְּיָדֵי לִקְבֹּל חֲכָמָה וּבִינָה. וְלֵהֲשִׁמֹּעַ
שִׁירָה וְקוֹל רִנָּה:

אֵל חַי יי צְבָאוֹת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. צְבָאוֹתֶיךָ
הִמָּה שְׁרֵי קֹדֶשׁ הַגְּבוּרִים. כּוֹזֵר הַרְמִיעַ
מְזַהְרִים. אֲבִירֵי כַח וּגְבוּרָה. הַמְיוֹנֵם כְּדַמְיוֹן
הַבָּרֶק הַנּוֹרָא. בְּלֶם בְּרוּרִים בְּלֶם אֱהוּבִים.
בְּאִים וְרָצִים וְשָׁבִים. הִמָּה מַחְנֶה הַתְּרֵשִׁיטִים.
חֲכָמִים מְחַכְּמִים וְקְדוֹשִׁים. עוֹלִים בְּמַעֲלוֹת
הַשֶּׁבֶל וּמַעֲשִׂיהֶם מַעֲשֵׂה נוֹרָא. וּמְזִיו זֹהַר
פְּנוּחֶם מִתְּפִשֵּׁט וְיוֹצֵא הָאוֹרָה. וְהֵם בְּקֹדֶשׁ
וּבְטָהֳרָה. פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם. וּמְמַלִּיכִין
אֶתְךָ עֲלֵיהֶם. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ.
וְחַרְדִּים כְּדַבְּרֶךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. מְלֹאכִים
בְּעֵלֵי הַשִּׁירוֹת. הָאוֹמְרִים זְמִירוֹת. לְפָנֶיךָ
בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם. הֵם אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים רַבּוֹא הָעוֹמְדִים בְּשַׁחְרִית בְּאוֹר
הַיּוֹם. וְאַלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
רַבּוֹא הָעוֹמְדִים בְּצַהֲרִים. וְאַלֶּף וַחֲמִשׁ
מֵאוֹת וְתִשְׁעִים אֶלֶף רַבּוֹא הָעוֹמְדִים בֵּין
הָעֶרְבִים. (זוֹכֵר ח"ג דף ס"ד):

תַּתְּבַרְךָ לְנִצַּח צוּרֵנוּ. מַלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ. כּוֹרָא
קְדוֹשִׁים. וַיּוֹצֵר מְשֻׁרְתִים. מְשֻׁרְתִים
אֱהוּבִים. מְשֻׁרְתִים נְאִים וְטוֹבִים. מְשֻׁרְתִים
מְמַהֲרִין. מְשֻׁרְתִים מְדִין. הָעוֹמְדִים עַל כֶּסֶף
הַכְּבוֹד בְּאַהֲבָה. וְהַנִּצְבִין עַל גִּלְגַּל הַמְּרַכְבָּה
הָעוֹמְדִים לַיְמִין חוֹזְרִים וְעוֹמְדִים לְשִׁמְאֵל.
וְהָעוֹמְדִים לְשִׁמְאֵל חוֹזְרִים וְעוֹמְדִים לַיְמִין.
הָעוֹמְדִים לְפָנִים חוֹזְרִין וְעוֹמְדִים לְאַחֹר.
וְהָעוֹמְדִים לְאַחֹר חוֹזְרִין וְעוֹמְדִים לְפָנִים.
הַרוֹאֶה אֶת זֶה אוֹמֵר זֶהוּ. וְהַרוֹאֶה אֶת זֶה
אוֹמֵר זֶהוּ. קִלְסֶתָּר פָּנָיו שֶׁל זֶה הַדּוֹמֶה
לְקִלְסֶתָּר פָּנָיו שֶׁל זֶה. וְקִלְסֶתָּר פָּנָיו שֶׁל זֶה
הַדּוֹמֶה לְקִלְסֶתָּר פָּנָיו שֶׁל זֶה:

נְהַרִי שְׁמַחָה. נְהַרִי שִׁשׁוֹן. נְהַרִי גִילָה. נְהַרִי
רְצוֹן. נְהַרִי אַהֲבָה. נְהַרִי רִיעוּת.
מִשְׁתַּפְּכִין וַיּוֹצֵאִין מִלִּפְנֵי כֶסֶף הַכְּבוֹד.
וּמִתְנַבְּרִין וְהוֹזְכִין בְּשַׁעֲרֵי גְתִיבוֹת. רְקִיעַ
עֶרְבוֹת מְקוֹל נְנוֹן כְּנֹזְרוֹת. חִיּוֹתָיו מְקוֹל
רִנַּת תּוֹפֵי אוֹפְנָיו. וּמְקוֹל זְמִירוֹת צִלְצְלוֹ
כְּרוֹבָיו. מִתְנַבֵּר קוֹל וַיּוֹצֵא בְרַעֲשׂ גְדוֹל

בְּקִדְשָׁהּ. בְּשָׁעָה שִׁישְׂרָאֵל אוֹמְרִים קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת: (פרקי סיכלות פ"ח)

אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
הַצְּדִיק וְהַחֲסִיד הַקְּדוֹשׁ וְהַנְּיָאֵמָן. אֲרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת. אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן. אֵלֵהּ
הַאֱלֹהִים. וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אֵתָהּ הוּא הָאֵל
הַגְּדוֹל. לָךְ מִגְּדָלִין כָּל בְּעָלֵי גְדָלָה. אֵתָהּ
הוּא הָאֵל הַגְּבוּר לָךְ מִגְּבָרִין כָּל בְּעָלֵי
גְבוּרָה. אֵתָהּ הוּא הָאֵל הַנּוֹרָא. לָךְ מִרְנְנִין
כָּל בְּעָלֵי רְנִנּוֹת. אֵתָהּ הוּא הָאֵל הַצְּדִיק.
לָךְ מִצְדִּיקִין כָּל בְּעָלֵי צְדָקוֹת. אֵתָהּ הוּא
הָאֵל הַחֲסִיד. לָךְ מִיַּחְלִין כָּל בְּעָלֵי חֲסִידוֹת.
אֵתָהּ הוּא הָאֵל הַקְּדוֹשׁ לָךְ מִקְדָּשִׁין כָּל
בְּעָלֵי קְדוּשָׁה. אֵתָהּ הוּא הָאֵל הַנְּיָאֵמָן. לָךְ
מֵאֱמִינִים כָּל בְּעָלֵי אֵמוּנָה: פרקי סיכלות פ' כ"ז

נָאָה בְּבָרִיּוֹת אָדָם. דְּמוֹת אָדָם בְּכִסְאָךְ
קִבְעָתִי. רָצִין בְּאָדָם עֵמְלִין בְּאָדָם.
בוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים בְּאָדָם. וְאֵימָתָהּ
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם:

נָאָה בְּבַהֲמוֹת שׁוֹר. דְּמוֹת שׁוֹר בְּכִסְאָךְ
קִבְעָתִי. רָצִין בְּשׁוֹר עֵמְלִין בְּשׁוֹר.
עוֹמְדִין עַל עַמְדָם בְּשׁוֹר. וְאֵימָתָהּ קְדוֹשׁ
עֲלֵיהֶם:

נָאָה בְּחַיּוֹת אַרְיָה. דְּמוֹת אַרְיָה בְּכִסְאָךְ
קִבְעָתִי. שְׂאֲנָתָן בְּאַרְיָה. וְאֵימָתָן בְּאַרְיָה
וּפְחַדָתָן בְּאַרְיָה. וְזִרְעֵ עוֹזֵן בְּאַרְיָה. וְאֵימָתָהּ
נוֹרָא עֲלֵיהֶם:

נָאָה בְּעוֹפּוֹת נֶשֶׁר. דְּמוֹת נֶשֶׁר בְּכִסְאָךְ
קִבְעָתִי. רָצִין בְּנֶשֶׁר מִדִּין בְּנֶשֶׁר.
וְעוֹפְפִין בְּנֶשֶׁר. טָסִין בְּנֶשֶׁר. וְאֵימָתָהּ מְחֹזֵר
עֲלֵיהֶם. וּכְלֵן מִשְׁלֵשִׁין קְדוּשָׁתָךְ בְּקְדוּשָׁה
מִשְׁלֵשֶׁת בְּדָבָר שְׁנַאֲמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת: (פרקי סיכלות ט"ז)

תְּתַאֲדָר תְּתַהַדָר. תְּתַרְוֹמַם תְּתַנְשָׂא.
תְּתַפְאָר תְּתַבְרָךְ. תִּשְׁתַּבַּח תְּתַנַּדָּל
תְּתַקְדֵּשׁ תְּתַעַלֶּה. תְּתַעַלֶּז תְּתַמְלֵם. שְׂכַן
חֹבֵת כָּל תִּיצוּרִים. לְאֲדָרְךָ לְמִדְרָךְ. לְבָרְכָךְ
לְשִׁבְחָךְ. לְעֵלְךָ לְגִדְלָךְ לְמִדְשָׁךְ לְרוֹמְמָךְ.
לְפִאֲרָךְ לְנִשְׂאָךְ וּלְמִלְסָךְ. מֶלֶךְ הַגְּדוֹל

כתר מלכות

וְהַקְדוּשׁ. שְׁלִיט עַל הָעֲלִיּוֹנִים וְעַל הַתַּחְתּוֹנִים
עַד הָרְאִשׁוֹנִים וְעַל הָאֲחֵרֹנִים. שְׁמֹתוֹךָ זִיע
וְרַתְתָּ. מִשְׁלֵשִׁין קְדָשְׁתְּךָ בְּקִדְשָׁהּ מִשְׁלֵשֶׁת
כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי

צְבָאוֹת : (פּרָקִי הַיְכָלוֹת ע"ס)

הַאֲדָרֶת וְהָאֲמוּנָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַנְּאֻוָּה וְהַגְּדָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַדַּעַת וְהַדְּבֹר לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַהוֹד וְהַהֲדָר לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַוַּעַד וְהוֹתִימוֹת לְחֵי הָעוֹלָמִים :

(וְהִיקוּם לְשׁוֹן מְחֻק)

הַזְכוּת וְהַזְכָּרוֹן לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַחֵן וְהַחֶסֶד לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַטְהָרָה וְהַטּוֹב לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַיָּקָר וְהַיְשׁוּעָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַכְּתָר וְהַכְּבוֹד לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַקְּלָח וְהַלְּבוֹב לְחֵי הָעוֹלָמִים :

(פִּי' לַקַּח לַיְמוּד. וּפִי' לְצוּב טְבוּנָה)

הַמְּלוּכָה וְהַמְּשֻׁלָּה לְחֵי הָעוֹלָמִים :

כתר מלכות

הַנּוֹי וְהַנְּצַח לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַסּוּד וְהַשִּׁכָּל לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הָעוֹז וְהָעֲטָרָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַפָּאָר וְהַפְּלָא לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַצְּדָקָה וְהַצְּהָלָה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַקְּלוּם וְהַקְּדוּשָׁה לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַרְּנָנוֹת וְהַרְּחֻמִּים לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַשִּׁיר וְהַשִּׁבַּח לְחֵי הָעוֹלָמִים :
הַתְּהַלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחֵי הָעוֹלָמִים :

(פּרָקִי הַיְכָלוֹת ע"ס)

מִי יוּבַל לְדָבָר אַחַת מֵאֵלֶּף אֵלֶּפִי אֵלֶּפִים
רַבְבוֹת. רִיבֵי רוּבֵי רַבְבוֹת גְּבוּרוֹתֶיךָ.
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בָּרוּךְ הוּא. שְׁתַּחֲוִית
נְצֻבוֹת וְעוֹמְדוֹת לְפָנֶיךָ. דְּמָמָה דָּמָה. הֵן
אֵשׁ. חֵיבֵן אֵשׁ. הַלּוֹכֵן אֵשׁ. דְּבוּרֵן אֵשׁ. וְהֵן
מִתְּרָאִין מִפְּנֵי אֵשׁ. שְׁמָא יִשְׂרָפוּ בְּלִהְבֵי
אֵשׁ. סְבִיבְתָן לָךְ וְהֵם לָךְ. הַיּוֹמְפָתָן לָךְ וְהֵם
אֵצְלָךְ. עֵין הַרְעִיזוֹן לֹא תִשׁוּר אִיָּה תִנְיִיתְךָ.
כְּמֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ. שְׁלִיט עַל הָעֲלִיּוֹנִים וְעַל
הַתַּחְתּוֹנִים. עַד הָרְאִשׁוֹנִים וְעַד הָאֲחֵרֹנִים.

ואין בעליונים ולא בתחתונים. לא
 בראשונים ולא באחרונים. שיוכל לידע
 את מעשיך. ולחקור את כל נפלאותיך: (ס)
 וכפתוב החקר אלזה תמצא. אם עד תכלית
 שדי תמצא. ונאמר גדול יי ומהלל
 מאד ולגדלתו אין חקר. ונאמר על ידי
 ישעיה הלא ידעת אם לא שמעת איהו
 עולם יי בורא קצות הארץ לא ייעף ולא
 יגע אין חקר לתבונתו. ונאמר כי לא
 מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי
 נאם יי. כי גבהו שמים מארץ כן גבהו
 דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם:
 אין באלהינו. אין באדוננו. אין במלכנו.
 אין כמושיענו. מי באלהינו מי באדוננו.
 מי במלכנו. מי כמושיענו. נודה לאלהינו.
 נודה לאדוננו. נודה למלכנו. נודה
 למושיענו. ברוך אלהינו. ברוך אדוננו.
 ברוך מלכנו. ברוך מושיענו. אתה הוא
 אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא מלכנו.
 אתה הוא מושיענו:

לך תכרע כד בך תשבע כל לשון. לפניך
 יי אלהינו וכרעו ויפולו ודכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו כלם את עזר מלכותך.
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמרוך
 בכבוד פכתוב בתורתך יי ימרוך לעולם
 ועד. ונאמר והיה יי למךך עד כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 לך הכתר. לך החכמה. לך הבינה. לך
 הדעת. לך החסד. לך הגבורה. לך
 התפארת. לך הנצח. לך החוד. לך היסוד.
 לך המלכות:
 יחיד אתה בעולם העשיה. יחיד אתה
 בעשיה שבעשיה. יחיד אתה ביצירה
 שבעשיה. יחיד אתה בפריאה שבעשיה.
 יחיד אתה באצילות שבעשיה:
 יחיד אתה בעולם היצירה. יחיד אתה
 בעשיה שביצירה. יחיד אתה ביצירה
 שביצירה. יחיד אתה בפריאה שביצירה.
 יחיד אתה באצילות שביצירה:
 יחיד אתה בעולם הפריאה. יחיד אתה

בַּעֲשֵׂיָהּ שֶׁבְּבְרִיאָהּ. יְחִיד אֶתָּה בְּיַצִּירָהּ
 שֶׁבְּבְרִיאָהּ. יְחִיד אֶתָּה בְּבְרִיאָהּ שֶׁבְּבְרִיאָהּ.
 יְחִיד אֶתָּה בְּאַצִּילוֹת שֶׁבְּבְרִיאָהּ:
 יְחִיד אֶתָּה בְּעוֹלָם הָאַצִּילוֹת. יְחִיד אֶתָּה
 בַּעֲשֵׂיָהּ שֶׁבְּאַצִּילוֹת. יְחִיד אֶתָּה
 בְּיַצִּירָהּ שֶׁבְּאַצִּילוֹת. יְחִיד אֶתָּה בְּבְרִיאָהּ
 שֶׁבְּאַצִּילוֹת. יְחִיד אֶתָּה בְּאַצִּילוֹת
 שֶׁבְּאַצִּילוֹת:

יְחִיד אֶתָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים. הַנִּסְתָּרִים
 וְהַנֶּעְלָמִים. אֲשֶׁר הֵם בְּמַעְלָה מִן
 הָאַצִּילוֹת:

יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל בְּגֵת הַסְּפִיר:
 יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל עֵצִים הַשָּׁמַיִם:
 יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל נוֹגֵה:
 יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל הַזְּכוֹת:
 יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל הַרְצוֹן:
 יְחִיד אֶתָּה בְּהִיבֵל קִדְשׁ מְדַשִּׁים:

תְּתַנַּדֵּל בְּאוֹת אֵלֶיךָ. וְתִתְּבַרְךְ בְּאוֹת בֵּית:
 תְּתַמְדֵּשׁ בְּאוֹת גִּימַר. וְתִשְׁתַּבַּח בְּאוֹת דְּלֵת:
 תִּתְּפָאֵר בְּאוֹת הָא. וְתִתְרוֹמֵם בְּאוֹת וָאוּ:

תְּתַנַּשֵּׂא בְּאוֹת זֵינ. וְתִתְּהַדָּר בְּאוֹת חַיִּית:
 תְּתַעַלֶּה בְּאוֹת טִיִּת. וְתִתְּהַלָּל בְּאוֹת יוֹד:
 תְּתַעַלֶּז בְּאוֹת כּוֹף. וְתִתְּמַלֵּם בְּאוֹת ל'מֵד:
 תְּתַאדָּר בְּאוֹת מִ'ם. וְתִשְׁתַּבַּח בְּאוֹת נוּן:
 תִּתְּפָאֵר בְּאוֹת ס'מֵךְ. וְתִתְּבָרַךְ בְּאוֹת עֵין:
 תְּתַרְוֹמֵם בְּאוֹת פ'ה. וְתִתְנַשֵּׂא בְּאוֹת צ'די:
 תְּתַהַלָּל בְּאוֹת קוֹף. וְתִתְּהַדָּר בְּאוֹת רִישׁ:
 תְּתַמְדֵּשׁ בְּאוֹת שִׁין. וְתִתְנַדֵּל בְּאוֹת תִּיּוֹ:
 תְּתַקַּלֵּם בְּאוֹרוֹת הָאוֹתִיּוֹת. וְתִתְּעַלֶּז בְּאוֹרוֹת
 הַתַּנּוּן:

תְּתַאדָּר בְּאוֹרוֹת הַנְּמֻדוֹת. וְתִתְּקַדֵּשׁ
 בְּאוֹרוֹת הַטְּעָמִים:
 בְּמוֹצֵא הַשְּׁפָתִים תִּשְׁתַּבַּח:
 וּבְמוֹצֵא הַשְּׁנַיִם תִּתְרוֹמֵם:
 וּבְמוֹצֵא הַלְּשׁוֹן תִּתְּבָרַךְ:
 וּבְמוֹצֵא הַגְּרוֹן תְּתַמְדֵּשׁ:
 וּבְמוֹצֵא הַחִיד תְּתַהַלָּל:

וְהַנְּפִשׁוֹת יוֹדוּךָ. וְהַרוּחוֹת יִפְאָרוּךָ.
 וְהַנְּשָׁמוֹת יִהַדְּרוּךָ. וְהַחַיִּיּוֹת
 יִמְדֵּשׁוּךָ. וְהַיְחִידוֹת יִגְדְּלוּךָ:

העינים בכחך רואים. ולחסהך מצפים.
האזנים בכחך שומעים. ולדברי
תורתך מטים. האפיים בכחך מריחים. ועל
כל נשימה לך מהללים. הפיות בכחך
מדברים ולשמה מפארים. הירים בכחך
ממוששים. ולפני כסא רחמיהם פרושים.
הכרפים בכחך מתחזקים. ולפניהם פורעים.
הרגלים בכחך הולכים וקאים. ולבית קדשך
רצים ושבים. הקומות בכחך נוזפים.
ולפניהם משתחיים. והלבבות יראוהו. והקרב
והקלויות יזמרו לשמה. כדבר שנאמר כל
עצמותי תאמרנה יי מי כמוך :

נאמירך בשם אהיה. ניהךך בהיה הנה
ויהיה. נזכירך בשם אדני. נהלךך
בשם אלהים. נברךך בשם יה. נגדלךך בשם
אל. נשבחךך בשם שדי. ננשאךך בשם
צבאות :

נכבדךך בכתר. נקדשךך בחכמה. נעריצךך
בכינה. נדרשךך בדעת. נבקשךך
בחסד. נוודךך בגבורה. נפאךךך בתפארת.

נרוממךך בגזת. נהדרךך בהוד. נחסנךך ביסוד.
נמליכךך במלכות :

כשמהךך בן תהלתךך. וכחסידותךך בן רחמיהךך.
וכרחמיהךך בן תפארתךך. וכתפארתךך
בן גדלתךך. וכגדלתךך בן ענותנותךך :

יי אדונינו במקום שאנחנו מוצאים גודותךך.
שם אנחנו מוצאים ענותנותךך. בכתוב
בתורה ושנוי בנביאים ומשלים בכתובים.
בכתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדוני האדונים האל הגדול
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא
יבח שחד. עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב גר קתת לו קחם ושמלה :

שנוי בנביאים בכתוב כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכזן ואת דבא ושפל רוח לתחיות רוח
שפלים ולתחיות רב גדבאים :

משלים בכתובים בכתוב שירו לאלהים
זמרו שמו סלו לרוכב בערבבות

כתר מלכות

בְּיָה שְׁמוֹ וְעָזוֹ וְעָזוֹ לְפָנָיו: אָבִי יְתוּמִים וְדָן
אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קָדְשׁוֹ:
עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית:
הֶאֱחִזּוּ בְיַד מִדַּת מִשְׁפָּט. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:

א"ה זה השבח הוא קדמון מפיוטי התנא בעל קרוב"ן והזכירו רבינו האר"י ז"ל וכתב בו כוונות קלת, וזכר בספר הכוונות בדרוש יוה"ך וכתב שם האח"ז הוא שם בן ארבע אותיות ובגימטריא כ"א היולא מפסוק אחו"ה בסנסניו:

הִבְחִינוּ וּבִדְק גְּנֵזֵי נִסְתָּרוֹת. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא בּוֹחֵן בְּלִיּוֹת:

א"ה כתב בס' הכוונות ז"ל הבחן בלא וא"ו והוא בגי' אדנ"י והוא שם לל"ה משמות ע"ב מעולה על ע"א שמות:

הַנִּצָּל מִמְּוֹת וּפְדָה מִשַּׁחַת וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא גֹאֵל חָזֵק:

א"ה כתב שם ז"ל הגא"ל בלא וא"ו והוא בגי' שם כו"ו גי' ט"ל והוא בגי' הו"ה אח"ד ובגי' יד"י די"א וכולם טובים לגאולה ולישועה:

הִדָּן יְחִידֵי קְבָאֵי עוֹלָם. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא בֵּינָם אֵמֶת:

א"ה כתב שם הד"ן בא"ת ב"ש לט"ק והוא שם של כתר הנקרא לורט"ק:

כתר מלכות

יח

הִתְהַנְּוֵי בְּאַהֲבָה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא תָּהָה וְהָהָה וְיִהְיֶה:
א"ה כתב שם ההגוי הוא בגי' אזב"גה ובגי' דודי וזמ"ש דודי לח:
הַתְּנַאֵי שְׁמוֹ בֵּן הַתְּהַלְּתוֹ. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא וְאֵין בְּדָתוֹ:

א"ה כתב שם הודא"י שהוא שם המפורש י"ה במלואו יו"ד ה"א אותיות הודא"י ובאותו שם עלה מרע"ה למרום וכן ודאי הוא בגי' אחי"ה עוד ירלה כי ודא"י הוא שם קדוש היולא בר"ת ויברך דוד את יהוה:

הַזּוֹכֵר לְמוֹפְרֵיּוֹ טוֹבוֹת זְכָרוֹנוֹת. וְהַכֹּל
מֵאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֲתִיךְ חַיִּים לְכָל חַי. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים שֶׁהוּא
חַי וְקַיָּם:

א"ה כתב שם ז"ל החתך בלא וא"ו והוא יולא מס"ת פוסח את ידך

הַטּוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלֹ טוֹבִים. וְהַכֹּל
מֵאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב רַב:

א"ה כתב שם הטוב בגי' וה"ו והוא שם אחד מע"ב שמות:

הַיּוֹדֵעַ יֹצֵר כָּל הַיְצוּרִים. וְהַכֹּל מֵאֲמִינִים
שֶׁהוּא יוֹצֵרָם בְּבִטָּן:

א"ה כתב שם היודע בגי' המל"ך והוא שמו של כתר הקב"ה:
הכר

הכל יכול וכללם יחד. והכל מאמינים
שהוא כל יכול:

הלן בסתר בצל שדי. והכל מאמינים שהוא
לבו הוא:

הממדיק מלכים וזו המרוכה. והכל
מאמינים שהוא מקד עולם:

הנחג בחדו בקד דור. והכל מאמינים
שהוא נוצר חסד:

הפובל ומעלים עין מסוררים. והכל
מאמינים שהוא סולח סלה:

העדין ועיניו עד יראיו. והכל מאמינים
שהוא עונה לחש:

הפותח פתחו לדופמי בתשובה. והכל
מאמינים שהוא פתוחה ידו:

הצופה לרשע וחפץ בהצדקו. והכל
מאמינים שהוא צדיק וישר:

הקצר בזעם ומאריך אף. והכל מאמינים
שהוא משה לבעים:

הרחום ומקדים רחמים רגוז. והכל
מאמינים שהוא רך לרצות:

השנה ומשנה קמון וגדול. והכל מאמינים
שהוא שופט צדק:

התם ומתתם עם תמימים. והכל מאמינים
שהוא תמים פערז:

תשנב לבדך ותמלך. עד כל ביחוד:

בכתוב עד יד נביאך והיה יי קמך עד

כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד

ושמו אחד:

א"ה השבח הנז' כתוב בסידור אשכנז במוסף ר"ה ובמוסף יו"ק
וזה הפירוש אשר עליו גם הא"ח ז' ביד משפט כמ"ש וסאחו
במשפט ידי. אך אמונה כמ"ש אל אמונה ואין עול. בחן בריות
ובדק נסתרות הלב. ההגוי לשון דבור כלומר הנקרא. הודאי פי'
אמת גם הודאי גי' הויה. החתך כלומר הגזור. היודע יצר כל
יצורים. פי' הוא יודע יצר כל לבבות בני אדם איך הוא ומה הוא.
הקן בסתר שדי ע"ד מה שאמר הכתוב יושב בסתר עליון כלל
שדי יתלונן. הסובל ומעלים עין מסוררים. פי' מעלים עיניו
מרשעים כאלו אינו רואה אותם שממתין להם אולי ישובו. עונה
לחש פי' תפלה. הקצר בזעם ע"ד משרז"ל ואל זועם בכל יום
כמה זעמו רגע. השוה פי' שוה לכל כמ"ש ומשביע לכל חי רליו
שומע תפלת כל פה. ומשוה קמון וגדול פי' כשעומד לדין משוה
הכל ביחד לא ישא פנים לקטן ולגדול. ע"כ:

אתה אחד (מספר י"ג) אל מלך נאמן (ר"ס אמן
מספר הו"ה אדכ"י):

תתגדל בשבח מי אל כמון:

אתה אחד אל מלך נאמן תתקדש בשבח

נושא עון:

כתר מלכות

אתה אחד אל מלך נאמן תתברך בשבח
ועובר על פשע :

אתה אחד אל מלך נאמן תתפאר בשבח
לשארית נחלתו :

אתה אחד אל מלך נאמן תשתבח בשבח
לא החזים לעד אפו :

אתה אחד אל מלך נאמן תתרומם בשבח
כי חפץ חסד הוא :

אתה אחד אל מלך נאמן תתנשא בשבח
ישוב ירחמנו :

אתה אחד אל מלך נאמן תתהדר בשבח
יכבוש עונותינו :

אתה אחד אל מלך נאמן תתעלה בשבח
ותשליך במצולות ים כל חפאתם :

אתה אחד אל מלך נאמן תתהלל בשבח
תתן אמת ריעקב :

אתה אחד אל מלך נאמן תתעלו בשבח
חסד לאברהם :

אתה אחד אל מלך נאמן תתמלם בשבח
אשר נשבעת לאבותינו :

כתר מלכות

כ

אתה אחד אל מלך נאמן תתאדר בשבח
מימי קדם :

כפתוב על יד נביאך מי אל כמוך (א) נושא
עון (ב) ועובר על פשע (ג) לשארית

נחלתו (ד) לא החזים לעד אפו (ה) כי חפץ
חסד הוא : (ו) ישוב ירחמנו (ז) יכבוש

עונותינו (ח) ותשליך במצולות ים כל
חפאתם (ט) תתן אמת ריעקב (י) חסד

לאברהם (יא) אשר נשבעת לאבותינו (יב)
מימי קדם : (יג)

אתה הוא מלך אחד. מלך לעד לעולם :

אתה הוא מלך רחום. מלך חנון. מלך
נתיק. מלך מיוחד :

אתה הוא מלך נער. מלך חסיד. מלך
נזרא. מלך נתיים. מלך נאמן :

אתה הוא מלך אמת. מלך רם. מלך
כבוד :

אתה הוא מלך אדיר. מלך פודה. מלך
יחיד. מלך מכלכל :

אתה הוא מלך נתיים. מלך רזקב ערבות.
מלך

כתר מלכות

מִלְךָ בְּיַחַד לְבָבוֹת. מִלְךָ חַי וְקַיִם. מִלְךָ
סוֹלַח עוֹנוֹת. מִלְךָ הַיּוֹבֵר צְדָמוֹת :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ וְעַד. מִלְךָ אֶבִיר. מִלְךָ
מִפְּרָגִים. מִלְךָ תִּזְמֵךְ :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ נִשְׁגָב. מִלְךָ צְדִיק. מִלְךָ
רוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה. מִלְךָ חַי הַחַיִּים. מִלְךָ
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. מִלְךָ דָר בַּמְרוֹמִים :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ לְיָבֵשׁ צְדָקָה. מִלְךָ אֶמְיִן
מִלְךָ לְיָבֵשׁ רַחֲמִים. מִלְךָ פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת. מִלְךָ יוֹדֵעַ וְעַד. מִלְךָ מוֹתִיר
אֲסוּרִים :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ נוֹרָא עֲלִיָה. מִלְךָ שׁוֹמֵעַ
תַּפִּלָּה. מִלְךָ אֹמֵר וְעֹשֶׂה. מִלְךָ
עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית. מִלְךָ וְתִיב. מִלְךָ נִצַּח
נִצְחִים :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ וְתִיב. מִלְךָ פּוֹתֵחַ יָד לְכָל.
מִלְךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. מִלְךָ עֲוֹז וְגִבּוֹר :

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ וְעַד. מִלְךָ חֲזֵק. מִלְךָ מוֹהֵר.
מִלְךָ אֶדוֹן. מִלְךָ הַדָּר :

כתר מלכות

כא

אֶתְּהָ הוּא מִלְךָ וְתִיב. מִלְךָ נִשְׂא. מִלְךָ
קְדוֹשׁ. מִלְךָ הַיּוֹד :

רַבּוֹן הַעוֹלָמִים אֶתְּהָ הוּא עֲלֵת כָּל הָעֲלוֹת.
וְסַבֵּת כָּל הַסְּבוֹת. אֲשֶׁר הֵאֲצִלְתָּ

וּבְרֵאתָ וַיִּצַרְתָּ וְעָשִׂיתָ עוֹלָמוֹת רַבּוֹת.
וְהֵאֲצִלְתָּ וּבְרֵאתָ וַיִּצַרְתָּ וְעָשִׂיתָ עֲשָׂרָה

תְּקוּנִים. הַנִּקְרָאִים עֲשָׂר סְפִירוֹת. וּבְסִדְר
זֶה הֵם נִמְנִים. כְּתֵר חֲכָמָה בִּינָה. חֶסֶד

וְגִבּוֹרָה תַּפְאֲרָת. גִּצְחַ הוֹד יְסוּד מְלָכוּת. וְכָל
הַסְּפִירוֹת כָּלֵם הֵם צְרִיכִים אֵלֶיךָ. וְאֵין לָהֶם

שִׁפְעַ וּבְרָכָה אֵלָּא מִמֶּךָ. וְתִשׁוּקָתָם הִיא
אֵלֶיךָ. וְאֵין אֶתְּהָ צְרִיךְ לָהֶם. וּכְכֹלִי בְיַד

הָאֵמֶן לְהוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשָׂהוּ כֵּן בְּיָדְךָ הֵם:
וְאֶתְּהָ חֲכָם מַעֲצָמָךְ וּמַבִּין מַעֲצָמָךְ. כִּי

הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה לֹא נִקְרָא שְׁמָם
חֲכָמָה וּבִינָה מַעֲצָמָם. אֵלָּא בְּעִבּוֹר

שְׁנֵת מִלְּאוֹ מֵאֲתָךְ. וְהֵם תְּמִיד צְרִיכִים אֵלֶיךָ.
וְאֶתְּהָ חֲכָם בְּכָל מִינֵי חֲכָמוֹת. וּמַבִּין בְּכָל

מִינֵי בִינּוֹת. וְחֹסִיד בְּכָל מִינֵי חֲסָדִים. וְגִבּוֹר
בְּכָל מִינֵי גִבּוֹרוֹת. וּמְפֹאֵר בְּכָל מִינֵי

תפארות. ונצחן בכל מיני נצוחות. ומהדר
בכל מיני הודות. וצדיק בכל מיני צדמות.
ומלך בכל מיני מלכות עד אין סוף עד אין
חקר. וכל השמות והכנויים האמורים עליך.
הם נקראים ומתבנים על שם מעשיך.
ופעלתיך. ואתה אין לך שם ידוע. ולא
מקום ידוע. ואין לומר עליך לא ראש ולא
סוף. לא ימין ולא שמאל. לא מעלה ולא
מטה. ורק הספירות יש מקום ידוע להם.
וגם מדה וגבול ותחום יאמר עליהם. ואורך
מתפשט ומתלבש בהם. ומולך ודר בהם.
ואתה סובל כל העולמות בלם. בלי עמל
ובדי יגיעה. ואין לך מדה ידועה. ואתה
ממלא כל העולמות. ואין מקום פנוי ממך.
בכל המקומות. ומכחך משתלשל כל
המוציאות. וכך ההנהגות והפעולות ולא
יגיע לך מזה שום רבוי ושנוי ופירוד ודין
ולא הטנות ונדלות. אתה אדון האדונים.
מושל ושליט בעליונים ובתחתונים. אין כך
צורה ותמונה ודמונים. ולא שום מראות

וגוונים. אתה רואה ואינו נראה. ומתנאה
על כל רם וגאה. ואין שום פעלה גדולה
וקמנה שתהיה במקרה בלתי השגחתך.
העליונה. אלא הכל הנה ונפעל בהשגחתך.
והשפעתך הנדולה. המתפשטת מלמעלה.
עד סוף כל המדרגות. והנמצאים בלם. כי
זוהיך אין שום פעלה לשום נמצא בעולם.
כי אתה המהווה את בלם ומחיה את בלם.
ואין דבר חוץ ממך. ולא שום נמצא זולת
מכחך. ואתה הוא הפועל ומאיר תוך
הספירות ותוך המרכבות. ותוך המלאכים.
ותוך הנגלים והיסודות לאלפים ורכבות.
וכך צאצאי הארץ בכל המקומות. עד
נקדה האחרונה שבתחומות:

אתה אדון האדונים. וכל העליונים
והתחתונים ברשותך הם עומדים
ברשות היחיד. כי אתה אדון יחיד. מלך
יחיד רבנו של עולם. שולט ומושל בכלם
אתה יחיד ואין שני אליך. ואין שתף עמך.
ואין אלוה עליך. ואין נשמה עליך אלא

אתה הוא נשמה לכל הנשמות. ואלוה
כל העולמות. ומצוי ומשגיח בכל
המקומות. העליונים והתחתונים. ואין אתה
תלוי בשום זמן מן הזמנים. אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון. ולא יגיעך שום
שנוי ולא חסרון ולא יתרון :

אתה ראשון ואתה אחרון ומבלעדך אין
אלהים. אתה ראשון שאין לך אב.
ואתה אחרון שאין לך בן. ומבלעדך אין
אלהים. שאין לך אח ואין לך נקבה.
וככתוב ואין אלהים עמדי :

אתה חכם ולא בחכמה ידועה. אתה מבין
ולא בבונה ידועה. אתה חסיד ולא
בחסד ידוע. אתה גבור ולא בגבורה ידועה.
אתה פאר בכל מקום ולא במקום ידוע.
אתה צדיק בכל מקום ולא במקום ידוע.
אתה מלך ולא במלכות ידועה. כל
המחשבות ילאו לחשוב בך. ואין מי שיוכל
להשיג אותך. אתה תופס בכל המחשבות.
ואין מחשבה יודעת בך. הכל מאמינים

בחיוב מציא אותך. אך אין מי שיוכל להשיג
אותך לא במחשבה ולא בהרהור מה.
וכל הספירות אליך הם. כמו גוף לא הנשמה.
וכלם יודעים שפתם ושפעתם הוא מאתך
אך אין משיגים אותך. ואין מכירים מהותך.
ורק אתה בעצמך תביר אמתת עצמותך.
ועל ידי הספירות תפעול השנויים ותשגיח
בענינים. מינים מחולפים. ולא ישיגך מזה
חלוף ושנויים. וכל אחד ואחד מנאציקך
ונבראך. ומיצריך וממעשיך ישיג קצת
מנדלתך. והשגחת ממשלתך על ידי

פעלתך

אתה הוא אחד האמתו אחדות פשוטה
בלי שום הרבכה. ולא קד מה לך
עלה וסבה. אתה הוא יחיד ומיוחד ומהותך
עצמותך ורצונך ודעתך הכל אחד. וכשם
שאי אפשר לשום נברא להכיר מהותך.
כך אי אפשר להשיג דעתך. ובדיעת
עצמך אתה מכיר ויודע הנמצאים כלם.
אשר בכל עולם ועולם. ואתה הנמציא

כָּל הַנְּאֻצִּים וְהַנְּבָרָאִים. וְלֹא נִתְחַדַּשׁ
אֶצְלְךָ שׁוֹם יָדִיעָה בְּחַדוּשׁ הַנְּמַצָּאִים. כִּי
אַתָּה יוֹדֵעַ אוֹתָם מִדַּע מְצִיאֹתָם. כִּי יִדְעָתְךָ
אוֹתָם אַחַר מְצִיאֹתָם :

אַתָּה מֵאִיר לְכָל הַשָּׁמַיִם. וּמְחִיָּה לְכָל
הָעוֹלָמוֹת. וְאֵין לְךָ גִּוַף וּגְוִיָּה. וְיַעֲיֵד
עֲלֶיךָ שֵׁם הַהוּיָה הִיָּה הוּיָה וְיִהְיֶה. וְיַעֲיֵד
עֲלֶיךָ שֵׁם אֲדֹנֵי שְׁאֵתָה אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת.
וְשִׁלִּיט בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. וְיַעֲיֵד עֲלֶיךָ שֵׁם
אֱלֹהִים שְׁאֵתָה אֱלֹהִים וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים :
יַעֲיֵד עֲלֶיךָ שֵׁם שְׁדֵי. שְׁאֵמְרַת לְעוֹלְמוֹתֶיךָ
דֵּי. שְׁיַעֲמְדוּ בְּלָם. וְלֹא יִתְפַּשְׁטוּ יוֹתֵר
מִגְּבוּלָם. גַּם שֵׁם שְׁדֵי מַעֲיֵד עֲלֶיךָ שְׁאֵתָה
מְשִׁדֵּד הַמַּעֲרָכוֹת בְּרִצּוֹנְךָ :

שֵׁם צְבָאוֹת מַעֲיֵד עֲלֶיךָ. שְׁאֵתָה עֲשֵׂה
בְּתוֹלוֹת הַשָּׁמַיִם בְּרִצּוֹנְךָ. וְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם הֵם מְשִׁרְתֶּיךָ :

אַתָּה תְּבוֹרָא וּמִמְצִיא יֵשׁ מֵאֵין. וְאַתָּה
תִּיּוֹדֵעַ אֵיךְ תּוֹצִיא יֵשׁ מֵאֵין. וְלֹךְ לְבִדְךָ
תִּפְחַח לְבוֹרָא יֵשׁ מֵאֵין. וְלֹךְ לְבִדְךָ הָעוֹז

וְהַמְּשַׁלָּה הָאֲמִתִּית לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ. אַתָּה
הַמְּשַׁפִּיעַ הָאֲמִתִּי וְאֵין שׁוֹם שְׁנוּי אֶלֶיךָ.
אַתָּה הַמְּשַׁפִּיעַ הָאֲמִתִּי שְׁאֵין אַתָּה צְרִיךְ
אֵל עֵזֶר וְזוּלָתְךָ. אַתָּה הוּא הַמְּשַׁפִּיעַ
הָאֲמִתִּי. שְׁתּוֹכֵר עַד שְׁנֵי הַפְּכִיִּים בְּשׂוֹת.
וּבְכַתְּךָ וּבְחַשְׁנַחְתְּךָ הַכֵּל נִמְצָא וּמִתְחַוֶּה.
אַתָּה הַמְּשַׁפִּיעַ הָאֲמִתִּי שְׁלֹא יוֹכֵל שׁוֹם
נִמְצָא לְעַכְבַּב עַל יָדְךָ. וְלֹךְ לְבִדְךָ רְאוּי
לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא לְזוּלָתְךָ. וּבְכַתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: רְאוּ אַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי
הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה
מְחַצְתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא וְאֵין מִיָּדִי מְצִיר. כִּי
אֲשָׂא אֵל שָׁמַיִם יְדֵי וְאַמְרַת חֵי אֲנִכִּי
לְעוֹלָם :

וְנֹאמַר עַל יְדֵי יִשְׁעֶיךָ תִּנְבִּיא עֲלֵי הַשָּׁלוֹם
הֵלֵא יָדְעַת אִם לֹא שְׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי
עוֹלָם יי בּוֹרָא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא
יִיגַע אֵין חֶקֶר לְתַבּוּנָתוֹ. נוֹתֵן לַיַּעֲף כַּחַח
וְלֵאֵין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה :

וְנֹאמַר אַתֶּם עַדִּי נָאִם יי וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי

למען תדעו ותאמינו די ותבינו כי אני הוא
לפני לא נוצר אך ואחרי לא יהיה. אנכי
אנכי יי ואין מבדעדי מושיע. אנכי הנדתי
והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם
עדי נאם יי ואני אך. גם מיום אני הוא ואין
מדי מציר. אפעל ומי ישיבנה. ונאמר
למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי
אפס בדעדי אני יי ואין עוד. יוצר אור
ובורא חשך עשה שדום ובורא רע אני
יי עשה כל אלה. אנכי עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכר צבאם
צויתי:

רבנו של עולם דרכם של התועים במדבר
בישימון דרך לצעוק אליה יי בצר
להם ואתה בטובה תצילם ממצוקותיהם
ותדריכם בדרך ישרה לקחת אל עיר
מושב. וכפתוב ויזעמו אל יי בצר להם
ממצוקותיהם יצילם. וידריכם בדרך ישרה
לקחת אל עיר מושב. יודו ליי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע

נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב :
דרכם של יושבי חשך וצלמות אסירי עני
וברזל. לזעום אליה יי בצר להם.
ואתה בטובה תושיעם ממצוקותיהם.
ותוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
תנתק. וכפתוב ויזעמו אל יי בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם. יוציאם מחשך
וצלמות ומוסרותיהם ינתק. יודו ליי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם. כי שבר הדתות
נחשת ובריחי ברזל גדע :

דרכם של חולים והמוטלים על ערש דוי
ואשר יגיעו עד שערי מות לזעום
אליה יי בצר להם ואתה בטובה תושיעם
ממצוקותיהם ותשלח דברך ותרפאם
ותמליטם משחיתותם. וכפתוב ויזעמו אל
יי בצר להם ממצוקותיהם יושיעם. ישלח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם. יודו
ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם. ויזבחו
זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה :

דרכם של יורדי תים והעוברים במים

רבים באשר יעמוד עליהם רוח
סערה ויתרוממו גלי הים לצעוק אליך יי
בצר להם. ואתה בטובך תוציאם
ממצוקותיהם ותקים סערה לדממה ויחשו
גליהם. וכפתוב ויצעקו אל יי בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם. יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם. וישמחו כי ישתחו וינחם א
מחוז חפצם. יורו ליי חסדו ונפלאותיו רבני
אדם. וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים
יהללוהו:

הרכם של כל הנבראים לבקש חיותם
ופרנסתם. וכך צרכם מאתך יי.
ואתה בטובך תתן להם כל צרכם וכפתוב
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
אכרם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל
חי רצון:

ואנחנו עבדיך רפניך יי נשפוך שיחנו.
אליך נתפלל. אליך נתחנן. אליך
נקרא. אליך נצעם. אליך נוחיר. אליך
נצפה. איך נמנה. ומאתך נשאל שאדותינו.

וממך נבקש בקשותינו. ומעמך נרצה כל
צרכינו. וצרכי בני בתינו. כי אתה אלהינו
אתה אדונינו. אתה אבינו אתה מלכנו:
מה אנחנו מה חיינו מה פחנו מה גבורתנו.
ידענו יי כי אין אנחנו ראויים והגונים
להתפלל לפניך. אבל סמכנו על רחמיך
ונחסיך כי אב הרחמן אתה. וחפץ חסד
ומרבה להטיב אתה. וכפתוב טוב יי לכל
ורחמיו על כל מעשיו. ואתה יי אל מלא
רחמים מתרצה בתפלה ומתפלים בתחנונים
וכפתוב מחו עמכם דברים ושובו אל יי.
ואתה צויתנו להתפלל אליך בעת צרותינו.
כי אתה אלהינו ואנחנו עבדיך. ואליך
עינינו תלויות בעיני עבדים אל אדוניהם.
ונאמר תפלה לעני כי יעטף ורפני יי ישפך
שיחו. שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו.
שומע תחנה אליך כל הרוחות יבואו.
הנשמה קד והגוף פעלך חוסה על עמלך:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן
לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של

כתר מלכות

מוֹבָה. חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה. חַיִּים שֶׁל פְּרִנְסָה מוֹבָה.
חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת. חַיִּים שֵׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת
חֲמָא. חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלִימָה. חַיִּים שֶׁל
עוֹשֶׁר וְכְבוֹד. חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיֵרָאֵת
שָׁמַיִם. חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא אֶת כָּל מִשְׁאֵלוֹת לְבָנוּ
לְמוֹבָה : (א"ה ו' תפלת רב כנו' בנמרה דברכות 97 ט"ז :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּצִירֵנוּ מֵעוֹי פָּנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים. מֵאֲדָם רַע.
וּמִפְּגַע רַע. מֵיֵצֵר הָרַע. מִחֶבֶר רַע. מִשְׁכּוֹן רַע. וּמִשְׁטָן
הַמְּשַׁחֵת. מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא
בֶּן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶּן בְּרִית : (א"ה ו' תפלת רבינו הקדוש 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּשַׁפֵּן
בְּפוֹרְיֵינוּ אֶהְבָּה וְאַחֻוּה וְשְׁלוֹם וְרֵיעוּת. וְתַרְבֵּה
גְּבוּלֵינוּ בְּתַלְמִידִים. וְתַצְלִיחַ סוֹפֵינוּ אַחֲרֵית מוֹב
וְתַקְנֵה מוֹבָה. וְתַשִּׁים חֲלָקֵנוּ בְּגֵן עֵדֶן וְתַקְנֵנוּ בְּחֶבֶר
מוֹב וַיֵּצֵר מוֹב בְּעוֹלָמְךָ. וּנְשָׁפִים וּנְמַצָּא יִיחַד
לְבָבֵנו לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְתִבֵּא לְפָנֶיךָ מוֹרֵת נַפְשֵׁנוּ
לְמוֹבָה : (א"ה ו' תפלת ר"א כנו' 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּתַלְבֵּשׁ בְּרַחֲמֶיךָ. וְתַתְּכֶפֶה בְּעֵנֶךָ. וְתַתְּעַמֵּךְ
בְּחַסְדֵיךָ. וְתַתְּאֹזֵר בְּחַנּוּנוֹתֶיךָ. וְתִבֵּא לְפָנֶיךָ מֵדַת
מוֹבָה וְעֲנוּתוֹתֶיךָ : (א"ה ו' תפלת ר"י כנו' 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא
נַחֲמָא וְלֹא נְבוֹשׁ וְלֹא נַכְרֵם מֵאֲבוֹתֵינוּ :
(א"ה ו' תפלת רבי זרחא 88 :

ויהי

כתר מלכות

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא
תּוֹרַתְךָ אוֹמְנָתֵנוּ. וְאַל יְדוּה לְבָנוּ וְאַל יַחֲשִׁכּוּ
עֵינֵינוּ : (א"ה ו' תפלת רבי חייה 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּשִׂים
שְׁלוֹם בְּפִמְלִיאָ שֶׁל מַעֲרָה וּבְפִמְלִיאָ שֶׁל מִטָּה.
וּבֵין הַתְּלַמִּידִים הָעוֹסְקִים בְּתוֹרַתְךָ. בֵּין הָעוֹסְקִים
לְשִׁמָּה וּבֵין הָעוֹסְקִים שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה. וְכָל הָעוֹסְקִים
שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה יְהִי רְצוֹן שִׁיְהִיו עוֹסְקִים לְשִׁמָּה :

(א"ה ו' תפלת רבי ספרא 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּעַמִּידֵנוּ בְּקַרְןֵּי אוֹרָה וְאַל תְּעַמִּידֵנוּ בְּקַרְןֵּי
חֲשֵׁכָה. וְאַל יְדוּה לְבָנוּ וְאַל יַחֲשִׁכּוּ עֵינֵינוּ :

(א"ה ו' תפלת רבי אלכסנדראי 88 :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתֵּן
לִי רַב מוֹב חֲלָק מוֹב יֵצֵר מוֹב. חֶבֶר מוֹב שֵׁם
מוֹב. עֵין מוֹבָה. וּנְפֵשׁ מוֹבָה. וּנְפֵשׁ שְׁפֵלָה. וְרוּחַ
נְמוֹכָה. וְאַל יִתְחַלֵּל שְׁמֶךָ בָּנוּ. וְאַל תַּעֲשֵׂנוּ שִׁיחָה
בְּפִי כָּד הַבְּרִיּוֹת. וְאַל תְּהִי אַחֲרֵיתֵנוּ לְהַכְרִית וְלֹא
תַקְוֵתֵנוּ לְמַפָּח נַפְשׁ. וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לִידֵי מַתַּנֵּת
בְּשָׂר וָדָם. וְאַל תְּמַסּוֹר מוֹזוֹנוֹתֵינוּ בְּיַדֵי בֶּשֶׂר וָדָם
שֶׁמִּתַּנְתֶּם מֵעוֹמָה וְחַרְפְּתֶם מִרְבָּה. וְתֵן חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ עִם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. בְּגֵה בֵיתְךָ חֵיכְךָ עֵירְךָ
וּמְקוֹדְשֶׁךָ בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ :

(א"ה ו' תפלת דבי רבי ינאי כנו' בירושלמי דברכות 97 פ"ד) :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּשׁוּבוֹר וְתַשְׁבִּית עָלֵינוּ שֶׁל יֵצֵר הָרַע מִלְּבָבוֹ
שָׁכַן

שפך בראתנו לעשות רצונך. ואנחנו חייבים לעשות רצונך. אתה חפץ ואנחנו חפצים. ומי מעבב שאור שבעפה. גרתי וידוע לפניך כי אין בנו כח לעמוד בו. על פן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשפיתנו מעלינו ותכניענו. ונעשה רצונך בלבב שלם: (א"ה וז תפלת רבי תנחום בירושלמי דברכות פ"ד):

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שלא תענה שנאתנו על לב אדם. ולא שנאת אדם תענה על לבנו. ולא תענה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תענה על לבנו. ותהא תורתך מלאכתנו כל ימי חיינו. ויהיו דברינו תחנונים לפניך. ותיחד לבבנו ליראה את שמך. ותרחינו מכל מה ששנאת. ותקרבנו לכל מה שאהבת. ותעשה עמנו צדקה למען שמך:

(א"ה וז תפלת ר"א ורחב"א בירושלמי ס"ט ע"ט)

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעך חוסה על עמך. ובכן יהמו נא רחמך עלינו. לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והפט משמים עדה תמה. עניה סוערה הזמיה היא באין השקט הסבת ושמע תחנוני שאלתה ובקשתה כהוגן הלא מצער היא לגודל חסדך. רומה על השמים. לרחם העמוסים מרחם באחדותך. למה פניך תסתיר תשפח ענינו ולחצנו. לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד. למה יאמרו הגוים איה אלהיהם:

וראה

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהובך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני כהונה ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך יי ומאמינים בך ובתורתך. וכמה אלפים מסרו עצמן להריגה ולשרפוה על קדושת שמך יתברך. וכמה עניים ואביונים יש בישראל שעוסקים בתורה בכל יום תמיד. וכמה יתומים ואלמנות יש בישראל שעוסקים בתורה ובמצוות בכל יום תמיד. וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה בהבר שאין בו חטא. יהושע בן נמלא תקן שיכנים אדם את בנו לתלמוד תורה כבן שש כבן שבע. ועתה יש כמה זריון בישראל שמכניסין את בניהם לתלמוד תורה קודם זמן זה. וכמה זמנים וקנות יש בישראל שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וחומדין ומתאווין ומצפין לישועת יי בכל יום וכמה פסחים וכמה סומין יש בישראל שהם באים לבית הכנסת להתפלל ולשמוע דברי תורה. וכמה אנשים יש בישראל שהם עשים מצוות ומעשים טובים בסתר. וכמה יש בישראל שהם לומדים תורה בהצנע. וכמה אנשים ונשים יש בישראל אשר עשים דברי החכם המתמיר בהלכות דברי תורה ודברי סופרים ואף על פי שיש הרבה חכמים מקילים. וכמה עניים יש

בישראל

כתר מלכות

בישראל שעשים בדברי המחמיר בהלכות. ואף
על פי שיש להם הפסד ממון בדבר. ובפרט
בהלכות חג המצות כמה וכמה חומרות עלשים
ונותנים ומפורים ממון על זה. בנות ישראל הן
החמירו על עצמן שאפילו ראות טפת דם בחרדל
ישובות עליו שבעה נקיים. ועוד כמה וכמה חומרות
קברו עליהן בהלכות נדה. וכמה עניינים יש בישראל
שהם מכבדים השבתות וימים טובים ואף על פי
שהם ברוחק ובצער. וכמה בעלי צדקות וגומלי
חסדים יש בישראל. וכמה אוהבי שלום ורדפים
אחר המצות יש בישראל. וכמה שפלים יש בישראל.
וכמה סובלי חולאים וסובלי יסורין וסובלי עניות יש
בישראל והם מקוים ומצפים לישועתך יי. וכמה
שומחים במצות יש בישראל. ובפרט במצות המילה
שמלין את בניהם לשמונת ימים ברצון טוב בלב
שרם ובנפש הפצה. ומכניסים אותם בביתו של
אברהם אבינו עליו השלום בשמחה ובחבה:

אדונינו ואדני אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו. שיבה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות
שעשו רצונה. בנה ביתך בביתך פונן בית מקדשך על
מבוננו. הראנו בכנינו. שמחנו בתקוננו. והשב שכנינתך
לתוכו. והשב כהנים לעבודתם וליום לדוכנם לשיכם ולזמרים
והשב ישראל לגויהם. ומלאה הארץ געה את יי ליראה את
שמך הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון: יהי רצון
אמרי פי והגיון לבי. פניך יי צורי וגואלי:

